

ENTERRAMENT de Mn. Joan Coma i Colomé

Espinelles, 30-7-2018

1Jn 3,14-16// Jn 6,37-40

Acabem d'escoltar la Paraula de Déu en la missa exequial del nostre estimat Mn. Joan Coma i Colomé, rector de les parròquies de Sant Vicenç d'Espinelles, Sant Sadurní d'Osormort i Sant Cristòfol de Cerdans. I la paraula que el Senyor ens ha dirigit, perquè arribi al nostre cor, és una paraula d'amor i d'esperança, de vida eterna i de resurrecció. I això ens és molt adient en l'enterrament del nostre estimat germà, Mn. Joan Coma.

En aquesta mateixa església parroquial, on ell celebrava els sants misteris de la fe cristiana en bé dels vius i dels difunts, ens els seus llargs anys de servei, també nosaltres, els fidels d'aquesta parròquia, els amics, els seus familiars, els germans preveres i diaques i el bisbe diocesà celebrem la santa missa i els ritus exequials, tot pregant per ell i el seu etern descans, amb la caritat que brolla del cor envers el qui en aquesta vida ens ha acompanyat en el pelegrinatge vers la casa del Pare. Sempre la mort d'un germà ens colpeix, perquè no ho esperàvem, perquè sempre ens resta algun deute d'amor, perquè gaudíem de la seva amistat i el seu servei; però, per damunt de tot i amb una sola paraula, perquè es germà nostre; i sempre ens dol que ens deixi. I això, encara més, els qui vivíeu amb més contacte amb ell; i això, encara més, en els darrers temps, en què l'acompanyàveu en la feblesa de l'ancianitat i de les malalties que, tot plegat, va minvant les forces i les capacitats.

La paraula amor ha estat en el centre de la primera lectura que hem escoltat. Sant Joan en la seva primera carta parla d'amor, però ho fa unint aquesta realitat a la vida. Estimar és viure. Odiar és morir. Qui estima viu, qui odia mor. Per a sant Joan és clar: puc saber si visc o si sóc mort, si estimo o odio. Per a ell és clar que l'únic signe de la vida autèntica, de la vida eterna, que prové de Déu, és l'amor. Qui camina fressant camins d'amor va pel camí de la vida. No hi ha cap altre camí que porti a la vida. Solament l'amor té valor d'eternitat, valor de vida eterna. L'amor, però, no és una realitat qualsevol, un mer sentiment, fugisser i canviant. L'amor per a sant Joan és aquest: *L'amor veritable l'hem conegut pel fet que Jesucrist ha donat la seva vida per nosaltres. Per això també hem de donar la vida pels germans.*

Mn. Joan Coma ha estat un sacerdot de Crist, servint on l'obediència eclesial l'ha portat. I un sacerdot enmig d'un poble, d'una parròquia, té l'única i fonamental missió de fer present aquest amor veritable: Crist que dona la vida pels seus germans. Ho fa amb tota la seva vida, amb tota la seva persona, tenint com a centre, però, la celebració de l'Eucaristia. Qui s'acosta humilment a Crist en la celebració de la missa confessa la seva pobresa per a estimar i servir, i, per això, vol beure en la font de la vida i de l'amor, vol alimentar-se de Crist, pa de vida eterna, del qual brollen la caritat i la unitat. Donem gràcies al Senyor per tot el seu servei de caritat, per tot el seu ensenyament d'amor, per tot el seu exemple caritatiu, per tota la celebració de l'Eucaristia i dels

sagraments en els quals l'amor de Déu, per l'Esperit Sant, s'ha vessat en el cor de tots els qui han participat amb fe en els sants misteris per ell celebrats.

La caritat ens fa avui pregar pel nostre germà. Tots necessitem la pregària dels nostres germans; però, en el moment de la nostra mort, aquesta necessitat és, potser, més gran. En el moment de la mort som en mans solament de la misericòrdia de Déu i aquesta es vessa en el nostre cor, acompanyada de la nostra caritat, feta pregària d'intercessió, humil i confiada, pel germà que ens ha deixat. És el que ara fem nosaltres: pregar pel nostre germà demanant al Senyor que usi de misericòrdia amb ell i, amb el seu amor guaridor, el purifiqui de les taques de pecat que poguessin restar en el seu cor, a fi que gaudeixi ara de la visió de l'eternitat, de la llum de la vida, de l'amor que mai no finirà.

La nostra pregària, doncs, és una pregària esperançada. Preguem pels difunts perquè creiem en l'eternitat feliç i esperem la resurrecció dels morts, la resurrecció de la carn. La nostra fe en el Déu que és amor, la nostra certesa que el camí de l'amor és camí de vida ens porta a l'afirmació de la resurrecció. L'obra de Crist en l'obediència al Pare és, amb paraules seves, *que jo no perdi res d'allò que ell m'ha donat, sinó que ho ressusciti el darrer dia. La voluntat del meu Pare és que tots els qui veuen el Fill i creuen en ell tinguin vida eterna. I jo els ressuscitaré el darrer dia*, ens ha dit Jesús. ¿Ho creiem, això? En el nostre món, on predomina el materialisme i la manca d'esperança, perquè es tanca a l'amor de Déu, no és pas fàcil creure el que ens diu Jesús; però, per això mateix, ens hem de refermar en la nostra esperança en la resurrecció dels morts. Molts corrents de pensament no tenen aquesta perspectiva i van minant de manera subtil la nostra esperança. De vegades podem caure en una vida cristiana que no miri l'eternitat de Déu. L'esperança cristiana pot ser reduïda a un mer sentiment o convenciment per a anar vivint en aquest món. Hem de tenir ben clar el que afirmava amb força sant Pau enfront d'aquells que negaven l'horitzó d'eternitat de la salvació de Déu: *Si prediquem que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, ¿com és que alguns de vosaltres neguen la resurrecció dels morts? Si no hi ha resurrecció dels morts, tampoc Crist no ha ressuscitat. I si Crist no ha ressuscitat, la nostra predicació és buida, i buida és també la vostra fe* (1Co 15,12-14).

Amb caritat i posant la mirada en l'amor de Déu que ens parla d'eternitat i de resurrecció, acomiadem el nostre germà, Mn. Joan Coma i Colomé. La seva vida no ha estat pas fàcil, però ell ha lluitat per estimar i servir. I ho ha fet! Que ara el Senyor, l'únic que coneix el nostre cor, l'aculli en el seu regne i li doni el premi dels qui han estat servidors fidels i prudents. Demanem al Senyor, en aquests moments en què preguem per un seu sacerdot cridat a la casa del Pare, que ens faci el do de les vocacions sacerdotals, a fi que el nostre poble cristià no resti orfe dels qui enmig seu són presència de Crist pastor, que dona la vida per les seves ovelles. Amén.